

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 2CoCsp/12/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8124209081
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 09. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mariana Muránska
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2025:8124209081.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Mariany Muránskej a sudcov JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Martina Barana v právnej veci žalobcu: M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom O. XX, Y., zastúpený JUDr. Mgr. Radim Komka LL.M., advokát, so sídlom Hlavná 25, Prešov, IČO: 41 343 859, proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., skrátený názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpený Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava, IČO: 53 255 739, o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok s prísl., o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov z 27.03.2025, č.k. 16Csp 157/2024 - 69, jednohlasne takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok vo výroku IV. a VI.

Priznáva žalobcovi vo vzťahu k žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“ zo 17.10.2014 v článku I., v časti Základné podmienky, v znení: „Pohľadávka z omeškania je úročená úrokovou sadbou 23,95 % ročne“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Druhým výrokom určil, že zmluvná podmienka uvedená v tejto zmluve v znení: „Upomienka o nezaplatení dlžnej sumy 13,30 eur splatná ku dňu odoslania upomienky.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Ako neprijateľnú zmluvnú podmienku určil aj podmienku uvedenú v článku II., bod 2., podľa ktorej dlžník potvrdzuje, že bol oboznámený so všeobecnými obchodnými podmienkami VÚB, a.s. pre depozitné produkty, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy, s obsahom ktorých súhlasí a ktoré súčasne prevzal spolu s úverovou zmluvou, a ako neprijateľnú zmluvnú podmienku určil podmienku stanovenú v článku II., bod 4. tejto Zmluvy, podľa ktorej dlžník podpisom zmluvy súhlasí s návrhom banky, aby prípadné spory vzniknuté z tohto obchodu boli rozhodnuté prednostne mimosúdnym riešením sporov v rozhodcovskom konaní prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného v zmysle zákona č. 492/2009 Zb. o platobných službách. Súd prvej inštancie napokon ako neprijateľnú zmluvnú podmienku určil podmienku uvedenú v tejto Zmluve v článku II., bod 3., podľa ktorej podpisom zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Zb. o bankách, v prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný vrátane príslušenstva, a to dňom, keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 Zákona o bankách.

2. Vyslovil, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 39 OZ a § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka. K neprijateľnej zmluvnej podmienke uvedenej v bode I. rozsudku, súd prvej inštancie poukázal na ust.

§ 3 Nariadenia vlády SR 87/1995. Zdôraznil, že v tom čase úrok z omeškania predstavoval 5,05 % ročne, pričom zmluvný úrok z omeškania prekračuje zákonný úrok z omeškania nielen o viac ako 10 percentuálnych bodov ročne, ale súčasne prevyšuje trojnásobok úrokov z omeškania podľa uvedeného nariadenia vlády, a teda spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky.

4. K neprijateľnej podmienke určenej v bode II. rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že je neprijateľné, aby spotrebiteľ znášal akékoľvek výdavky žalovaného, ktoré mu môžu vzniknúť s vymáhaním pohľadávky a ktoré si on sám určil pevnou sumou vopred. Výšku poplatkov za upomienky žalovaný neodôvodnil a zdôraznil, že spoplatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľom, ktorými neposkytuje spotrebiteľovi skutočné plnenie, ale naopak tieto sú poskytované vo vlastnom záujme dodávateľa je v rozpore s dobrými mravmi.

5. K podmienke vyhlásenej v bode III. rozsudku, súd prvej inštancie skonštatoval, že nemal pochyb o neprijateľnosti prenesenia dôkazného bremena z dodávateľa na spotrebiteľa, čím je tento pochopiteľne v horšom postavení pri v prípadnom spore. Navyac táto zmluvná podmienka už bola právoplatne vyhlásená za neprijateľnú v konaní súdu 16Csp 147/2020. V zmluvnej podmienke uvedenej vo výroku IV. rozsudku, súd prvej inštancie zdôraznil, že túto považoval za neprijateľnú z dôvodu, že predmetné ustanovenie neuvádza kto je považovaný za osobu s osobitným vzťahom k banke, nie je z pohľadu priemerného spotrebiteľa dostatočne neurčité, čo môže spôsobiť neschopnosť spotrebiteľa vyhodnotiť jeho vzťah k banke. Toto ustanovenie je tak spôsobilé založiť hrubý nepomer vo vzájomných právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa a je preto v zmysle generálnej klauzuly § 53 ods. 1 OZ neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Táto podmienka spôsobuje tak závažné dôsledky ako je neplatnosť zmluvy, resp. zosplatneniu úveru. Uviedol, že k takémuto záveru v prípade obdobného ustanovenia v zmluve dospela komisia vo svojom stanovisku z 24.01.2017. Toto zmluvné dojednanie umožňuje banke v prípade zistenia existencie osobitného vzťahu klienta k bankovému subjektu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úverového vzťahu, nielen toho rizikového. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy, neznamená, že formulácia tejto zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe.

6. K podmienke vyhlásenej vo výroku V. rozsudku, súd prvej inštancie zdôraznil, že nejde o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku, nejde o výlučné ale o prednostné riešenie sporov v rozhodcovskom konaní, čo samo o sebe má potenciál eliminovať rozhodovanie všeobecného súdu. Zdôraznil, že pre platnosť rozhodcovskej zmluvnej doložky v spotrebiteľských veciach sa vyžaduje, aby mal spotrebiteľ možnosť vyjadriť s ňou pri uzatváraní zmluvy nesúhlas, tak aby v prípade vyznačenia nesúhlasu, vzájomné spory bol príslušný prejednať a rozhodnúť všeobecný súd.

7. Súd prvej inštancie napokon skonštatoval, že je daný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Vychádzal pritom z ustanovení zákona č. 250/2007 Zb. Zdôraznil, že naliehavý právny záujem na určení a vyhlásení neprijateľnosti zmluvnej podmienky vyplýva priamo zo zákona a pridŕžoval sa v tomto smere záverov vyjadrených v rozsudku KS Prešov sp. zn. 22Co 79/2017. Žalobe vyhovel v celom rozsahu a o trovách konania strán sporu rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

8. Proti tomuto rozsudku, a to proti výroku IV., podal včas odvolanie žalovaný, ktorý navrhol aby v tejto časti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, aby zamietol žalobu v časti k petitu IV. k tam určenej zmluvnej podmienke za neprijateľnú, resp. navrhol rozsudok v tejto časti zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a uplatnil si nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Zdôraznil, že nepodáva odvolanie vo vzťahu k výroku o trovách, nakoľko má za to, že vyhlásenie zmluvných podmienok za neprijateľné sa v prípade výpočtu trov konania považuje za jeden úkon odhliadnuc od počtu zmluvných podmienok vyhlásených za neprijateľné, preto by prípadný úspech žalovaného v odvolacom konaní podľa jeho názoru nemal vplyv na výšku trov konania. V súvislosti so zmluvnou podmienkou vyhlásenou ako neprijateľnú vo výroku IV. - osobitný vzťah k banke, žalovaný poukázal na znenie § 35 ods. 1 zákona č. 483/2001 Zb. o bankách. Uviedol, že bez potvrdenia zo strany klienta banka nemá reálnu možnosť ako overiť, či klient nemá osobitný vzťah k banke. Banka nevedie evidenciu členov štatutárnych orgánov inej banky, vedúcich pobočiek iných bánk, evidenciu blízkych osôb vedúcich zamestnancov banky a podobne. Nie je teda objektívne možné posúdiť existenciu osobitného vzťahu klienta k banke a splniť tak zákonnú povinnosť inak, ako na základe aplikácie

tejto zmluvnej podmienky. Poukázal na to, že banky majú zákonné povinnosti v oblasti predchádzania konfliktu záujmov, nakoľko v prípadoch porušenia týchto povinností hrozia obrovské škody na strane klientov banky a táto hrozba škody je omnoho pravdepodobnejšia a viac v súlade s verejným záujmom než žalobcom v konaní uvádzaná možnosť neschopnosti spotrebiteľa vyhodnotiť jeho vzťah k banke, najmä keď zákon definuje, o ktoré osoby sa jedná, pričom v zmluve je odkaz na ustanovenie tohto zákona. Podľa žalovaného už len zo samotnej definície v prípade osoby s osobitným vzťahom k banke sa určite nejedná o priemerného spotrebiteľa. Vyššie uvedená zmluvná podmienka preto nemôže byť považovaná za neprijateľnú. Zmluvné ustanovenie je citáciou zákonného ustanovenia, ktoré nemôže byť vyhlásené za neprijateľné. Na základe týchto dôvodov navrhol podanému odvolaniu vyhovieť.

9. Žalobca navrhol rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania. Vo vzťahu k zmluvnej podmienke, ktorú súd prvej inštancie vo výroku IV. určil za neprijateľnú, žalobca poukázal na to, že predmetné ustanovenie zmluvy je neurčité, pretože ako práva neznalý subjekt bez reálneho oboznámenia a poučenia zo strany dodávateľa on nedokáže posúdiť a vyhodnotiť svoj prípadný osobitný vzťah k banke, ako ani rozsah a výpočet subjektov, ktoré nimi sú, pričom hoci aj nedbanlivé prehlásenie je spojené so sankciou okamžitého splatenia úveru. Dané zmluvné ustanovenie však podľa jeho názoru už priamo počíta s tým, že nemá žiaden osobitný vzťah k banke. Podľa tejto zmluvnej podmienky by mal spotrebiteľ ovládať Zákon o bankách v časti upravujúcej osobitný vzťah osoby k banke. Toto je nerealizovateľné, a keďže zmluvná podmienka neuvádza obsah predmetného zákonného ustanovenia, je neprijateľná. Zdôraznil, že súdna kontrola štandardných formulárových zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl. Je podstatné a rozhodujúce, že napadnutá zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobilá poškodiť spotrebiteľa. V súvislosti s touto zmluvnou podmienkou poukázal žalobca na rozsudok KS Prešov sp. zn. 6CoCsp 16/2024 s tým, že o neprijateľnosti podobnej zmluvnej podmienky vo vzťahu k inej banke rozhodol aj Krajský súd Prešov v konaní sp. zn. 13CoCsp 17/2023.

10. Žalovaný sa vo vyjadrení z 30.05.2025 nestotožnil s argumentáciou žalobcu vo vzťahu k tejto zmluvnej podmienke. Zdôrazňuje, že zmluvné ustanovenie článku II., bod 3 Zmluvy o osobitnom vzťahu klienta k banke je preklopením legislatívnej úpravy v ust. § 35 ods. 1 Zákona o bankách. Ide o klasické a štandardné zmluvné ustanovenie, ktoré používa väčšina subjektov bankového spektra. Zdôrazňuje, že žalobca s daným ustanovením nemal problém v čase uzatvorenia zmluvy a čerpaní prostriedkov žalovaného a po 11 rokoch sa domáha určenia jej neprijateľnosti. Navyše za stavu, že zmluvné ustanovenie je preklopenie § 35 ods. 1 Zákona o bankách do zmluvy. Poukázal tiež na to, že žalovaný si z daného ustanovenia žiadne právo, resp. oprávnenie neuplatňoval. Poukazuje opätovne na zásadu - neznalosť zákona neospravedlňuje. V zmluve je riadne uvedený odkaz na paragrafové znenie zákona, čo žalobcovi, ak tieto ustanovenia nepozná, nebránilo, aby si ustanovenie vyhľadal v zákone, resp. požiadal o ich vysvetlenie. Žalobca však takýmto spôsobom nepostupoval. Za tohto stavu žalovaný zotrval na argumentácii vyjadrenej v podanom odvolaní.

11. Žalobca vo vyjadrení z 11.06.2025 opätovne navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. ako vecne správne potvrdiť. Opätovne zdôraznil, že o tejto zmluvnej podmienke ako neprijateľnej, už bolo rozhodnuté nielen vo vzťahu k žalovanému, ale aj vo vzťahu k iným bankám.

12. Odvolací súd preskúmal rozsudok v napadnutom rozsahu, a teda vo výrokoch IV. a VI. v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasledujúce zákona č. 160/2015 Zb. Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP, spolu s konaním, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym skutkovým zistením a nesprávnym právnym posúdením, to či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (do pozornosti Nález Ústavného súdu SR II. ÚS 78/05).

14. Z obsahu spisu je zrejmé, že dňa 17.10.2014 bola medzi žalovaným ako veriteľom (bankou) a žalobcom ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o poskytnutí povoleného prečerpania „Flexidebet“, registračné č. XXXXXXXXXXXXXXXX (ďalej len Zmluva), ktorou sa v zmysle časti I. Zmluvy veriteľ

zaviazal poskytnúť za podmienok dohodnutých v Zmluve a vo Všeobecných obchodných podmienkach VÚB pre depozitné produkty, peňažné prostriedky ako povolené prečerpanie a dlžník sa zaviazal, že poskytnuté peňažné prostriedky vráti, zaplatí úroky, poplatky a splní ďalšie záväzky podľa tejto zmluvy.

15. V časti II., bod 3 Zmluvy bolo uvedené, že podpisom tejto zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Zb. o bankách v znení neskorších predpisov. V prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý, že úver sa stáva okamžite splatný, vrátane príslušenstva a to dňom, keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 Zákona o bankách.

16. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

17. Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

18. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

19. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

21. Podľa § 53 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v ods. 1 v rozsahu tejto časti.

22. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Podľa § 3 ods. 3 Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie (zákon č. 250/2007 Zb.), každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

24. Podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, môže sa spotrebiteľ proti poručiťelovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti poručiťelovi domáhať, aby sa porušiťel zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiťela poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiťela uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

25. Je potrebné zdôrazniť, že v prejednávanej veci odôvodňuje určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky ust. § 137 písm. c) CSP v nadväznosti na ust. § 298 ods. 2 CSP, ktorý priamo ukladá súdu, aby v prípade určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky uviedol vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, resp. zmluvných podmienok. Napokon právo žalobcu - spotrebiteľa domáhať sa určenia takejto neprijateľnej zmluvnej podmienky vyplýva aj z ust. § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Zb. o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že v korelácii so spomínaným ustanovením § 298 ods. 2 CSP spotrebiteľ - žalobca má preukázateľný naliehavý právny záujem na určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky za situácie, že súd prvej inštancie zistil neprijateľnosť takejto zmluvnej podmienky a v závislosti od toho aj vo veci rozhodol.

26. V predmetnom prípade je zrejmé, že zmluvné podmienky v spomínanej zmluve uzatvorenej medzi stranami sporu, boli dodávateľom vopred pripravené a nebolo možné zo strany spotrebiteľa meniť ich obsah. Uvedené je dôvodom k tomu, aby súdnej kontrole boli podrobené aj zmluvné dojednania majúce charakter podmienok spôsobujúcich značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Pritom by nemali byť žiadne pochybnosti o tom, že spotrebiteľ je slabšou zmluvnou stranou, či už z dôvodu neinformovanosti alebo vyjednávacej pozície pri pokuse dosiahnuť zmenu už vopred naformulovanej zmluvy.

27. Žalobca sa v tomto konaní domáhal okrem iného, vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v Zmluve v článku II., bod 3. v znení tom, že podpisom zmluvy dlžník vyhlasuje, že nie je osobou s osobitným vzťahom k banke podľa § 35 ods. 4 zákona č. 483/2001 Zb. o bankách a v prípade zistenia nepravdivosti tohto vyhlásenia si je dlžník vedomý toho, že úver sa stáva okamžite splatný, vrátane príslušenstva, a to dňom, keď sa banka dozvedela o nepravdivosti tohto údaju v súlade s § 35 ods. 1 Zákona o bankách.

28. Odvolací súd v celom rozsahu súhlasí so záverom súdu prvej inštancie o neprijateľnosti uvedenej zmluvnej podmienky. Len ťažko možno považovať za postačujúce, ak uvedená zmluvná podmienka neobsahuje definíciu všeobecného pojmu „osobitný vzťah k banke“, aby druhá zmluvná strana (spotrebiteľ) vedela, aký je skutočný obsah citovaného vyhlásenia a čo konkrétne zahŕňa. Podstata neprijateľnosti citovanej podmienky nespočíva v tom, že by spotrebiteľ nebol povinný oznamovať konkrétne podstatné skutočnosti banke, ale v tom, že posudzovaná spotrebiteľská zmluva v dotknutej časti tieto nezrejmuje, v dôsledku čoho je spotrebiteľ v nevedomosti o tom, aký je skutočný obsah tohto jeho vyhlásenia. Skutočnosť, že banka má zákonnú povinnosť zisťovať, či klient nie je osobou s osobitným vzťahom k banke a že v zmluve s klientom má byť dohodnuté, že v prípade nepravdivosti daného vyhlásenia klienta je banka oprávnená použiť sankciu okamžitej splatnosti celej dlžnej sumy, neznamena, že formulácia predmetnej zmluvnej podmienky nemá obsahovať vysvetlenie pojmov, ktoré nemôžu byť priemernému spotrebiteľovi bez ďalšieho známe (k tomu do pozornosti rozsudok KS Prešov sp. zn. 6CoCsp 16/2024, ktorým bola zmluvná podmienka obdobného znenia právoplatne určená za neprijateľnú).

29. Zmluvná podmienka odporuje aj ust. § 35 ods. 1 Zákona o bankách, podľa ktorého banka nemôže s osobami, ktoré majú osobitný vzťah k banke, uzatvárať iba tie obchody, ktoré vzhľadom na svoju povahu, účel alebo riziko, by nevykonali s ostatnými klientmi. Toto zmluvné ustanovenie však umožňuje banke v prípade existencie osobitného vzťahu klienta k banke vyhlásiť mimoriadnu splatnosť každého úveru nielen rizikového. Neurčitosť je preto dôvodom vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, značná nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je založená aj vtedy, ak je spotrebiteľ vystavený nejasnej, nezrozumiteľnej alebo neurčitej zmluvnej podmienke, z ktorej nemožno určiť práva a povinnosti spotrebiteľa.

30. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že obdobná zmluvná podmienka už bola posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka v rozsudku OS Prešov sp. zn. 29Csp 74/2022, 11Csp 188/2024, 18Csp 82/2024, 9Csp 128/2023, resp. 8Csp 25/2024 (do pozornosti rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 11CoCsp 27/2024).

31. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd postupom podľa § 387 ods. 1, 2 rozsudok vo výrokoch IV. a v súvisiacom výroku VI. ako vecne správny potvrdil.

32. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP podľa procesného výsledku tohto štádia konania. V odvolacom konaní bol úspešný žalobca, preto mu odvolací súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).